

Jag ba what?

Funktioner hos diskursmarkören ba i det informella skriftspråket

Frej Rydén
2015-11-13
Examensarbete 1 - EXS401
Examinator: Magnus Fernberg
Handledare: Håkan Jansson

Arbetets art: Examensarbete 1, 15hp, Lärarprogrammet

Titel: Jag ba what? - *Funktioner hos diskursmarkören ba i det informella skriftspråket.*

Engelsk titel: I just what? - *The functions of the discourse marker ba (just) within informal written language.*

Sidantal: 25

Författare: Frej Rydén

Examinator: Magnus Fernberg

Datum: 2015-11-13

Sammanfattning

Bakgrund: *Ba* är en vida använd polyfunktionell diskursmarkör som genomsyrat det vardagliga språket sedan lång tid tillbaka. Ordet härstammar från adverbet *bara* och har efter många år av grammatikalisering utvecklat ett flertal betydelser och funktioner. Användandet av *ba* är specifikt associerat med talspråk (i synnerhet hos ungdomar); men i och med att mycket av det vardagliga talspråket numera även har överförts och figurerar inom digitala medier, i form av exempelvis chatt, bloggar och sms, så har användandet av *ba* även inkorporerats i det informella skriftspråket. Hur denna överföring påverkar användandet och funktionerna för *ba* specifikt inom det informella skriftspråket, är några av de aspekter som behandlas i detta arbete.

Syfte: Arbetets syfte är att identifiera den språkliga funktionen hos diskursmarkören *ba* inom det informella skriftspråket som materialet presenterar, samt att besvara vilka konsekvenser en förflyttning av talspråk till informellt skriftspråk får för diskursmarkören *ba*.

Metod: Den metod som tillämpas är en kvantitativ undersökning av 1880 textsegment, hämtade från allehanda bloggar, där diskursmarkören *ba* förekommer. Segmenten kategoriseras, analyseras och jämförs sedan med ytterligare undersökningar som behandlar förekomsten av *ba* i talspråk.

Resultat: Resultatet fastslår att funktionerna hos *ba* i talspråk och *ba* i informellt skriftspråk är likvärdiga men manifesterar sig på olika sätt. Funktionen för *ba* i informellt talspråk öppnar mer upp för tolkning av kontexten, och verkar gärna i kombination med andra ord (även andra diskursmarkörer) för att fastslå sin funktion. Arbetet konstaterar även att konsekvenserna av en förflyttning av talspråk till informellt skriftspråk för diskursmarkören *ba*, påverkar det språkliga användandet negativt i form av tolkningsproblematik. Detta leder i sin tur till ett behov av extern hjälp för diskursmarkören *ba*, om den ska kunna fungera självständigt och helt oproblemiskt i informellt skriftspråk.

Innehåll

1 Inledning	4
2 Syfte och frågeställningar	5
3 Teori och metod	6
4 Tidigare forskning	7
4.1 Diskursmarkörer	7
4.2 Diskurspartiklar	7
4.3 Sekundära diskursmarkörer	8
4.4 <i>Ba</i> som diskursmarkör	9
4.5 Grammatikaliseringen av <i>ba</i>	9
5 Material	12
6 Resultat och analys	14
6.1 Statistisk bild	14
6.1.1 <i>Anföringsmarkör eller adverbialfunktion</i>	14
6.1.2 <i>Anmärkningsvärd, nedvärderande och uteslutande betydelse</i>	14
6.2 Exempel	15
6.2.1 <i>Anföringsmarkörer</i>	15
6.2.2 <i>Adverbialfunktion</i>	16
6.2.3 <i>Anmärkningsvärd betydelse</i>	16
6.2.4 <i>Nedvärderande betydelse</i>	17
6.2.5 <i>Svårkategoriserade exempel på nedvärderande betydelse</i>	17
6.2.6 <i>Uteslutande betydelse</i>	18
6.3 Användandet av <i>ba</i> som anföringsmarkör - en växande trend	19
6.4 Tolkningsproblematik	20
6.5 Skillnader mellan talspråk och informellt skriftspråk	21
7 Diskussion	22
7.1 Vidare forskning	23
Referenser	24
Bilaga 1. Detaljerad skärmdump av Korp	25

1 Inledning

Användandet av diskursmarkörer¹ har, i alla tider, både fascinerat och förfärat människor. Diskursmarkörer kan enklast beskrivas som småord, exempelvis *typ*, *ba* och *liksom*. För den oinitierade kan ord likt dessa verka innebördslösa och inte ha annan funktion än att vara utfyllnad. I själva verket har diskursmarkörer ett flertal funktionsområden, vilket denna uppsats delvis kommer att behandla. Även om användandet av diskursmarkörer i synnerhet tenderar att präglade ungdomars språkbruk, så är det inte uteslutande ungdomar som använder dessa. De flesta människor, i alla åldrar, använder sig av diskursmarkörer, oavsett om de är medvetna om det eller ej. Val av ord och formuleringar skiljer sig däremot åt, beroende på den enskilda människans ålder och ursprung (Aase 2010).

Många ungdomar i dagens samhälle använder bloggar som en plattform för att nå ut med sina tankar, åsikter och intressen till en bredare publik, vilket har medfört en överföring av talspråk till skriftspråk. Det typiska ungdomsspråket tenderar att följa med, oavsett om språket talas eller skrivs ut i informella sammanhang. Detta väcker frågor hos mig om hur denna överföring specifikt påverkar diskursmarkörernas funktion. Fungerar diskursmarkörerna i skrift på samma sätt som i det talade språket, eller går funktionen förlorad? Detta arbete kommer specifikt att undersöka diskursmarkören *ba*, och hur den fungerar inom det informella skriftspråket på bloggar. Det som gör just diskursmarkören *ba* intressant att studera är att den är polyfunktionell; med andra ord kan den fungera på olika sätt, beroende på inom vilken kontext den figurerar². För att undersökningen ska bli så autentisk som möjligt, kommer ett generöst antal segment från diverse bloggar att samlas in, och därpå analyseras utifrån tidigare genomförd forskning. Analysen kommer att vara av komparativ sort, där även ett jämförande gentemot talspråk ingår.

2 Syfte och frågeställningar

---

¹ Se vidare avsnitt 4.1

² Se vidare avsnitt 4.4

Arbetets syfte är att ge ett ämne, som i huvudsak varit talspråksinriktat, perspektiv utifrån det informella skriftspråket. Genom en kvantitativ undersökning och en komparativ analys syftar arbetet till att identifiera den språkliga funktionen hos diskursmarkören *ba* i informellt skriftspråk. De forskningsfrågor som ligger till grund för undersökningen är följande:

1. Vilka konsekvenser får överförandet av talspråk till informellt skriftspråk för diskursmarkören *ba*?
2. Vad fyller *ba* för funktioner i det undersökta materialet?

3 Teori och metod

Arbetets teoretiska utgångspunkter är i huvudsak hämtade från Svenssons (2009) doktorsavhandling *Diskurspartiklar hos ungdomar i mångspråkiga miljöer i Malmö*, och de resultat som avhandlingen presenterar gällande funktionerna för diskursmarkören *ba* i talat språk. Till grund ligger även Erikssons (1993) artikel, som specifikt tar upp partikeln *ba* och dess användningsområde(n) i talat språk. Jag har även valt att inkludera Karlssons (1997) artikel angående chattspråk bland ungdomar; detta för att få ett skriftspråkligt perspektiv som dessutom, i likhet med mitt arbete, behandlar informell text inom digitala medier.

Svenssons (2009) resultat ställs emot mitt insamlade material i en komparativ analys, detta för att kunna se vad som skiljer användandet av *ba* i talat språk från bruket i informellt skriftspråk. Den metod som används för att kategorisera materialet är att ställa varje insamlat textsegment följande två frågor:

1. Fungerar partikeln som *anföringsmarkör* eller har den *adverbiell funktion*? Denna fråga avgör om *ba* fungerar som diskurspartikel eller som sekundär diskursmarkör. Med *anföringsmarkör* menas segment där *ba* signalerar en *direkt anföring*³, exempelvis *han ba ääh tyst nu jag sover*. Med *adverbiell funktion* menas att *ba* fungerar som adverbial, exempelvis som i segmentet *näe skoja ba*.
2. Har partikeln *anmärkningsvärd betydelse*, *nedvärderande betydelse* eller *uteslutande betydelse*? Denna fråga avgör vilken betydelse *ba* har i, och för, sammanhanget. Med *anmärkningsvärd betydelse* menas *framhävande funktion*⁴. Med *nedvärderande betydelse* menas att *ba* markerar någon form av nedvärderande åsikt i yttrandet, exempelvis *Och mamma ba " Neeh vad fula dom var !* (Svensson 2009, s. 147). *Uteslutande betydelse* syftar på de tillfällen där *ba* används för att markera en form av överdrift eller förskjutning från verkligheten, exempelvis segmentet *Ska ba 'chayla lite först*. Här bortses från allt annat som personen i fråga skulle kunna tänkas göra, utöver det som nämns (Wijk-Andersson 1991, s. 163).

Frågorna är baserade på de kategoriseringar som Svensson (2009, s. 147) gör vid analysen av sitt material. Det är här viktigt att notera att dessa kategorier inte är uteslutande; fler kategorier kan existera men har ej inkluderats på grund av arbetets avgränsning. Samma partikel kan dessutom fungera inom flera olika kategorier parallellt⁵.

4 Tidigare forskning

---

³ En direkt anföring är en ordagrann återgivning av ett yttrande, exempelvis *Hon sa: "Kom hem!"*. Motsatsen är *indirekt anföring* som är av refererande karaktär, exempelvis *Hon sa att han/hon skulle komma hem* (Hultman 2003, s. 305ff.).

⁴ Se vidare avsnitt 4.4

⁵ Se vidare avsnitt 6.2

Detta avsnitt behandlar tidigare forskning inom ämnesområdet, både på ett allmänt och på ett inriktat plan. Först granskas diskursmarkörer som helhet, sedan specifikt diskursmarkören *ba*, och avslutningsvis grammatikaliseringsen av *ba*.

4.1 Diskursmarkörer

Med diskursmarkörer åsyftas ord och uttryck som utan problem går att avlägsna från ett textmässigt fragment, utan att fragmentets semantiska innehåll påverkas. Termen diskursmarkör fungerar som ett övergripande samlingsnamn över de två varianter som existerar, *diskurspartiklar* (även så kallade *primära diskursmarkörer*) och *sekundära diskursmarkörer*. Vad som är gemensamt för båda varianterna är att deras primära funktion är att agera reglerande och/eller modifierande för yttranden (Lindström 2008, ss. 78-79). Till gruppen diskurspartiklar hör ord som oftast inte kan stå självständiga, exempelvis *typ*, *ju* och *öh*. Inom gruppen sekundära diskursmarkörer finner vi låneord från andra ordklasser, exempelvis *men* (konjunktion), *hallå* (interjektion) och *alltså* (adverb). För att specificera båda varianternas särigheter presenteras de i var sitt avsnitt.

4.2 Diskurspartiklar

Lindström (2008) beskriver diskurspartiklar som en form av grammatiska funktionsord. Utanför den kontext de är placerade i saknar de oftast semantisk substans; de verkar snarare genom att detaljredovisa relationer mellan delar av anföranden. Några av de funktioner som diskurspartiklarna tillhandahåller är att ge talarens, eller skribentens, språkhandlingar tolkningssammanhang, kontrollera relationen mellan deltagarna och modifiera eller fokusera avseenden av det uttalade eller skrivna (Lindström 2008, s. 79). Med dessa funktioner menas exempelvis de ovan nämnda betydelser som partiklarna kan inneha; *anmärkningsvärd*, *nedvärderande* och *uteslutande*⁶, och hur de fungerar för den specifika kontexten. Lindström (2008) delar, med inspiration från Hilmsdóttir (2007), in diskurspartiklar i fyra subkategorier:

1. Dialogpartiklar
2. Yttrandepartiklar
3. Fokalpartiklar
4. Modalpartiklar

Den första kategorin, *dialogpartiklar*, syftar på partiklar som kan fungera självständigt och med substans i en dialog, exempelvis *ja*, *nej* och *hej*.

Den andra kategorin, *yttrandepartiklar*, fungerar i motsats till dialogpartiklar inte självständigt; dessa verkar oftast i ett större, mer substantiellt, yttrande. Exempelvis *öh*, *va* och *vetdu* kan klassificeras som yttrandepartiklar. Den tredje kategorin, *fokalpartiklar*, har funktionen att

---

⁶ Se vidare avsnitt 3

fokusera en specifik komponent i ett yttrande, exempelvis en direkt anföring eller ett ordval; detta genom att antingen stå framför eller efter det som ska fokuseras. Ord såsom *typ*, *ba* och *liksom* är vanliga varianter av fokalpartiklar. Den fjärde kategorin, *modalpartiklar*, fungerar modifierande och har ungefär samma satsmässiga struktur som satsadverbial⁷. *Ju*, *nog* och *väl* är exempel på vanliga modalpartiklar (Lindström 2008, ss. 79-81).

4.3 Sekundära diskursmarkörer

Sekundära diskursmarkörer är ord eller uttryck från andra ordklasser, som kan fungera på ett likvärdigt sätt som diskurspartiklar gör, det vill säga för contextualisering av innehåll eller anföranden. Till skillnad från diskurspartiklar behöver däremot inte dessa ords eller uttrycks huvudsakliga funktion vara att reglera informationsflödet; informationsflödets reglering tenderar istället vara deras sekundära funktion, därav namnet (Lindström 2008, s. 79). För att exemplifiera kan vi granska interjektionen *hej*. Den primära funktionen för *hej* är att agera hälsning, men kan även fungera som sekundär diskursmarkör om ordet används i uppmärksamhetssökande syfte. Följande fem ordklasser kan även verka som sekundära diskurspartiklar:

1. Expressiva interjektioner
2. Konjunktioner
3. Adverb
4. Verb
5. Pronomen

Inom den första klassen, *expressiva interjektioner* (även så kallade *expressiver*), är det främst kommenderingar som fungerar i form av diskursmarkörer. Exempelvis ordet *hallå* kan agera samtalsreglerande genom att markera protest eller annan form av uppmärksamhetssökning. Den andra klassen, *konjunktioner*, tenderar att kombineras med andra diskursmarkörer. Konjunktioner i form av diskursmarkörer uppvisar främst kontrastiva eller additiva yttranderelationer, exempelvis med ord som *men* respektive *och*. Den tredje klassen, *adverb*, är vanligt förekommande i diskursiva sammanhang; här inkluderas även satsadverbial. Exempel på adverb som kan användas i form av diskursmarkörer är *alltså* och *bara*. Den mest frekvent använda varianten av adverb som diskursmarkör är å andra sidan konjunktionella satsadverbial, vilka i likhet med konjunktionerna fungerar kontrastivt; här talar vi exempelvis om segment som *i alla fall*. Den fjärde kategorin, *verb*, kan i imperativform fungera som diskursmarkörer; exempelvis *vänta* och *tänk*.

Det som utmärker verben som diskursmarkörer är att de inte förlorar sin primära lexikala innebörd, däremot tenderar den att avmattas. Inom den femte kategorin, *pronomen*, hittar vi främst *personliga pronomen* som aktivt fungerar i form av diskursmarkör. Ett vanligt exempel

---

⁷ Satsadverbial är adverbial som anknyter till hela innehållet i en sats, till skillnad från adverb som i huvudsak modifierar betydelsen för adjektiv och verb (Hultman 2003, s. 275ff.).

är pronomet *du* (alternativt sammansättningen *hördu*), vilket kan fungera som uppmärksamhetssökande markering (Lindström 2008, ss. 99-113).

4.4 *Ba* som diskursmarkör

Eriksson (1993) beskriver *ba* som en variant av det standardiserade språkets *bara*. Denna förkortade variant tenderar att, i synnerhet, cirkulera i ungdomars språkbruk. Att *ba* enbart skulle fungera i traditionell form har sakta men säkert uppluckrats, och öppnat vägar för fler användningsområden⁸. Eriksson (1993) beskriver två funktioner vilket *ba* som diskursmarkör innehar: *Framhävande funktion* och *direkt anföring*. Med framhävande funktion menas att *ba* verkar för att understryka essentiella händelseförlopp i specifika språkliga situationer, en funktion som Eriksson (1993) beskriver troligtvis uppkommen via den klassiska adverbiala användningen av *bara*. Direkt anföring åsyftar när *ba* markerar att någonting exempelvis uttalas eller tänks; detta är en funktion som Eriksson (1993) beskriver härstamma från principen att en direkt anföring, i samma linje som den framhävande funktionen, just tenderar att understryka det mest essentiella i det uttalade eller skrivna⁹ (Eriksson 1993, s. 85).

Som diskursmarkör blir *ba* på så vis *polyfunktionell*, vilket betyder att *ba* både kan fungera som diskurspartikel och som sekundär diskursmarkör. Som anföringsmarkör fungerar *ba* som diskurspartikel (mer specifikt *fokalpartikel*) och vid adverbial funktion (eller framhävande funktion) fungerar *ba* som sekundär diskursmarkör.

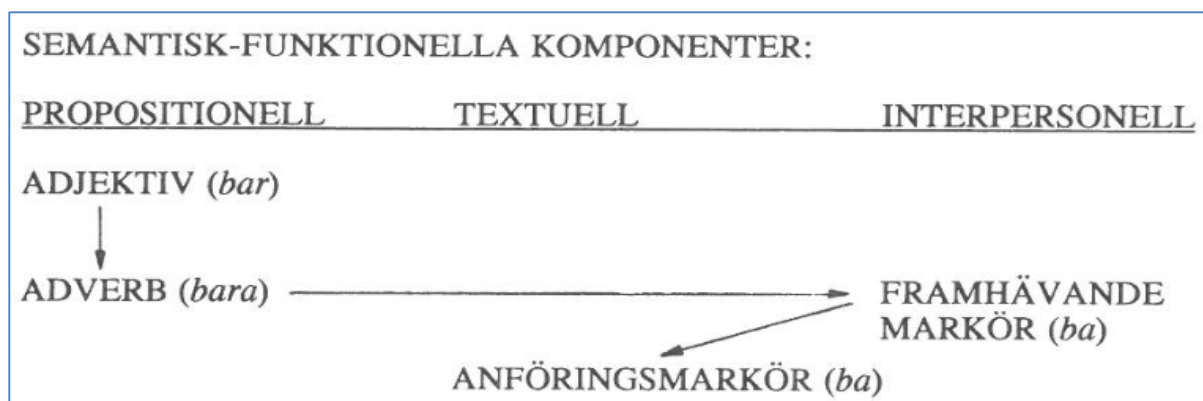
4.5 Grammatikaliseringen av *ba*

Anledningen till att ordet *ba* idag överhuvudtaget existerar beror på många år av språklig utveckling. Denna specifika typ av utveckling kallas för *grammatikalisering* och beskrivs av Rosenkvist & Skärlund (2011) som en språklig förändring där en enhet med lexikal funktion, förändras till att bli en enhet med grammatisk funktion. Med detta menas att vissa språkliga beståndsdelar, exempelvis prepositioner, satsadverbial och affix, har utvecklats från innehållsord till att bli grammatiska element (Rosenkvist & Skärlund 2011, ss. 7-8). Eriksson (1993, ss. 95-96), med hjälp av Traugotts (1989) modell, beskriver utvecklingen av *ba* på följande vis:

---

⁸ Se vidare avsnitt 4.5

⁹ Se vidare avsnitt 6.1.2

Modellen visar först och främst att *ba* har förflyttats mellan *de semantisk-funktionella komponenterna*. Traugott (1982, refererad i Eriksson 1993) beskriver de semantisk-funktionella komponenterna som tre enheter, vilket ett ord som genomgår en grammatikaliseringsprocess, utvecklas genom. *Den propositionella komponenten* innehåller element som anknyter till den yttre kontexten, samt språkliga element som understöder satsens realitet. *Den textuella komponenten* innehåller element som uppehåller textens sammanhållningskraft. *Den interpersonella kontexten* innehåller personliga ståndpunkter i det kommunikativa förhållandet, exempelvis mot texten i sig eller mot de deltagande i kommunikationssituationen (Eriksson 1993, s. 95). Vad som går att vittna om är hur *ba* har förflyttats mellan de semantisk-funktionella komponenterna, från propositionell (*bar/bara*) till interpersonell (*ba* som sekundär diskursmarkör) och slutligen till textuell (*ba* som diskurspartikel). *Ba*, i den form som detta arbete behandlar, figurerar alltså både som en interpersonell och textuell komponent. Det går därutöver att se hur *ba* har utvecklats utifrån adjektivet *bar* ("blottad"), till adverbet *bara* ("inget annat än"), för att sedan ha vidareutvecklats till dagens *ba* (först till sekundär diskursmarkör, sedan till diskurspartikel).

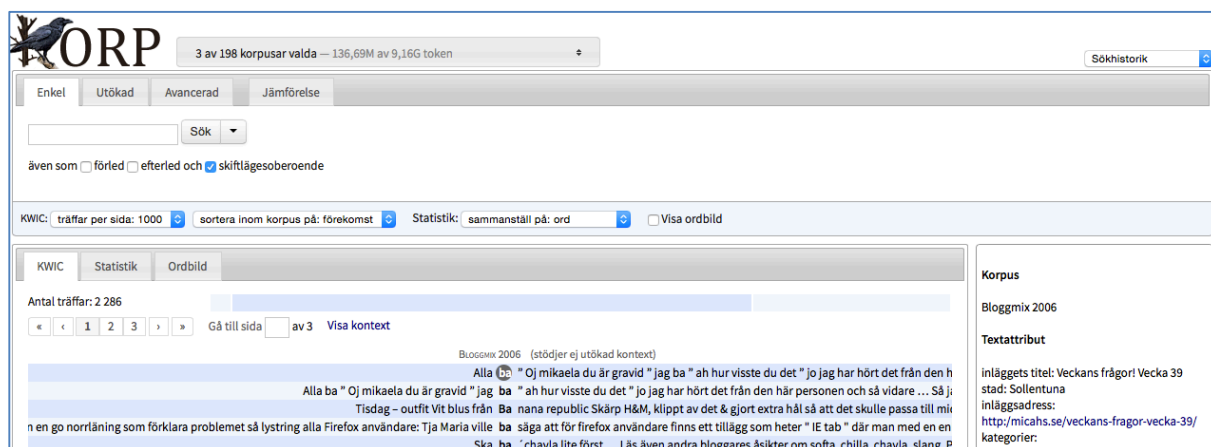
Eriksson (1993) beskriver att om ett ord ska kunna räknas som en grammatikaliserad språklig enhet, så krävs det att ordet uppfyller fyra kriterier: *frekvens*, *betydelse- och funktionsförändring*, *förkortning* och *placering*. Med frekvens menas att ordet måste vara ofta förekommande och vida använt. Med betydelse- och funktionsförändring menas att ordets ursprungliga betydelse försvinner, samtidigt som nya betydelser och funktioner genereras. Med förkortning menas att delar av ordet reduceras. Kriteriet placering är något mer komplex och beskrivs av Heine & Reh (1984) som två processer, *tematiska faktorer* och *verbal attraktion*. Tematiska faktorer innebär att vissa (i synnerhet initiala och finala) positioner präglas av satsdelar som i huvudsak fungerar fokuserande eller tematiskt bindande. Verbal attraktion innebär att vissa satsdelar har en tendens att dras till andra satsdelar, vanligen verb (Heine & Reh 1984, ss. 29-31).

Eriksson (1993) beskriver att *ba* uppfyller ett flertal av de kriterier som krävs för att ett ord ska kunna räknas som grammatikaliserat. Först och främst har *ba* en hög täthet i Erikssons (1993) material, både ursprungsordet *bara* och den förkortade varianten *ba*. *Ba* har genomgått en förändring, både betydelse- och funktionsmässigt (från adverb till diskursmarkör).

Placeringen förefaller genom tiden blivit mer inordnad i satsstrukturen (*ba* placeras vanligare före ett verb, istället för före respektive efter en mening), och en förkortning har skett (*bara* till *ba*). Eriksson (1993) beskriver dock att ytterligare forskning krävs för att fastställa om just förkortningen av *ba* är del av en grammatikaliseringsprocess (Eriksson 1993, ss. 89-91).

5 Material

Det material som presenteras har insamlats med hjälp av verktyget *Korp*. Korp är ett sökningsverktyg över korpusar som forskningsenheten Språkbanken vid Göteborgs universitet tillhandahåller. Verktyget samlar in och arkiverar lingvistisk data, både för forskning och för allmänheten att ta del av. För ytterligare information se Borin, Forsberg & Roxendal (2012). Sökningen i Korp har begränsats till kategorin *Bloggmix*, som tillhandahåller data från bloggbaseade webbsidor. Sökningen har begränsats till att omfatta åren 2006, 2010 och 2014, detta för att kunna få ett så brett tidsspänn som möjligt. Valet att undersöka just bloggar föreföll naturligt eftersom bloggskrifter ofta korresponderar väl med vardagligt tal. Likheter mellan talspråk och informellt skriftspråk har beskrivits av Karlsson (1997) i en artikel om chattande, en för dagen ganska extinkt företeelse, men som på flera sätt kan likställas med dagens bloggande. Förutom det faktum att chattande tenderar att vara en realtidsaktivitet, vilket bloggande inte på samma sätt är, så återfinner vi i båda varianterna ofta en relativt ung användargrupp som brukar skriftspråket på ett sätt som är förhållandevis likvärdigt med talspråket (Karlsson 1997, s. 139). Karlsson (1997) beskriver därutöver chatten som ett forum för att visa upp sig, göra sin röst hörd och för att få respons (Karlsson 1997, s. 160). Likaså dessa funktioner kan vi återfinna i dagens bloggar, vilket stärker val av material som adekvat.

The screenshot shows the Korp search interface. At the top, it displays '3 av 198 korpusar valda — 136,69M av 9,16G token' and a search history button. Below this are tabs for 'Enkel', 'Utökad', 'Avancerad', and 'Jämförelse'. A search bar contains the word 'ba' and a search button. Below the search bar, there are checkboxes for 'även som' followed by 'förlid', 'efterled', and 'skiftlägesberoende'. Further down, there are options for 'KWIC: träffar per sida: 1000', 'sortera inom korpus på: förekomst', 'Statistik: sammanställ på: ord', and 'Visa ordbild'. The main search results area shows 'Antal träffar: 2 286' and a navigation bar with page numbers 1, 2, 3, and a 'Gå till sida' field with '3' entered. The search results are displayed in a KWIC format, with the word 'ba' highlighted in blue. The highlighted text is: 'Alla ba " Oj mikaela du är gravid " jag ba " ah hur visste du det " jo jag har hört det från den h Tisdag - outfit Vit blus från Ba nana republic Skärp H&M, klippt av det & gjort extra hål så att det skulle passa till mi n en go norrlåning som förklara problemet så lystring alla Firefox användare: Tja Maria ville ba säga att för firefox användare finns ett tillägg som heter " IE tab " där man med en en Ska ba " chayla lite först... Läs även andra bloggares åsikter om softa, chilli, chayla, slang, P'. On the right side, there is a sidebar with 'Korpus' information: 'Bloggmix 2006', 'Textattribut', 'inläggets titel: Veckans frågor! Vecka 39', 'stad: Sollentuna', 'inläggsadress: http://micahs.se/veckans-fragor-vecka-39/', and 'kategorier: Föreläsning och barn, Aktuella'.

Bilden ovan visar en skärmdump av verktyget Korp, för att specificera hur kategoriseringen har genomförts. Det ord som Korp har sökt efter (i detta fall *ba*) är placerat och markerat i mitten, segmentet i sin helhet figurerar till höger och till vänster. Vid undersökningen har de två frågorna som är presenterade i avsnitt 3 (Fungerar partikeln som *anföringsmarkör* eller har den *adverbiell funktion*, respektive har partikeln *anmärkningsvärd betydelse*, *nedvärderande betydelse* eller *uteslutande betydelse*?) ställts till varje segment, svaren har därefter importerats till Excel för statistikförande.

Anledningen till val av en korpus för insamling av material, är främst att korpusar tenderar att ge ett stort urval och god variation; det är dessutom relativt enkelt att hitta många exempel. Dock tenderar exemplen ibland att bli för många och inte hålla sig inom ramen för undersökningen, vilket var något som jag fick erfar under arbetets gång.

Sammanlagt har 1880 textfragment undersökts och kategoriserats vid bearbetningen av materialet, med ett bortfall på 11,2 %. Bortfallet beror främst på att Korp i vissa fall inte kategoriserat *ba* rätt från början; därav har vissa irrelevanta fragment felaktigt hamnat i urvalet. Tre olika kategorier av bortfall har vid undersökningen kunnat registreras:

1. Kontexter där *ba* inte fungerar som diskursmarkör utan som akronym eller egennamn, exempelvis *BA* (akronym för Blog Awards) och *Ibrahim Ba* (egennamn).
2. Kontexter där *ba* inte fungerar som en diskursmarkör utan är felstavat eller särskrivet, exempelvis *bra* (felstavat till *ba*) och *bajs* (särskrivet till *ba js*, och därav felkategoriserat av Korp).
3. Kontexter som är icke tolkningsbara, exempelvis *ba duba dop*.

Utöver dessa tre kategorier förekommer två atypiska kontexter, som ej går att kategorisera. Även dessa två har exkluderats eftersom de ej är normala. Den första kontexten, *jag ba och han ba*, visar snarare på ett ironiskt innehåll än egentlig grammatisk funktion. Den andra kontexten, *Vi ungdomar nuförtiden lägger in mycket förkortade ord för att dryga ut våra meningar exempelvis "ba" (bara)*, är av beskrivande karaktär.

6 Resultat och analys

Detta avsnitt presenterar de resultat som undersökningen framlägger, samt visar och exemplifierar den analys som har genomförts. Avsnittet behandlar först statistik, sedan exempel, trender, tolkningsproblematik och slutligen skillnader mellan talspråk och informellt skriftspråk.

6.1 Statistisk bild

I och med att arbetet medförde en hel del förändring av statistik, presenteras och analyseras härmed de siffror som är avgörande för en slutsats. För detta arbete är siffror dock inte det mest relevanta, utan de funktioner som *ba* för med sig i det informella skriftspråket. Att först ge en statistisk bild bidrar å andra sidan till en klarare förståelse för just de språkliga funktioner som arbetet presenterar.

6.1.1 Anföringsmarkör eller adverbialfunktion

Rent statistiskt skiljer sig inte användandet av *ba* som diskursmarkör i informellt skriftspråk överdrivet mycket från talspråk. I mitt material figurerar *ba* i 72,9 % av fallen som anföringsmarkör och i 26,9 % av fallen med adverbialfunktion. I jämförelse med de resultat som Svensson (2009, s. 133) presenterar skiljer sig mitt resultat med -15,5 % gällande *ba* som anföringsmarkör och +15,3 % gällande *ba* med adverbialfunktion. Som ovan nämnt är detta inga extrema skillnader, men påvisar likväl att *ba* som anföringsmarkör har en tendens att vara vanligare i talspråkliga sammanhang, gentemot informella skriftliga sammanhang.

	Svensson (2009)	Rydén (2015)
Anföringsmarkör	88,4 %	72,9 %
Adverbial	15,6 %	26,9 %

Tabellen ovan beskriver exakt procentuell fördelning av *ba* som anföringsmarkör respektive *ba* som adverbial i Svenssons (2009) talspråkliga material, respektive mitt eget skriftspråkliga material.

6.1.2 Anmärkningsvärd, nedvärderande och uteslutande betydelse

Utöver frågan om *ba* fungerar som anföringsmarkör eller har adverbialfunktion, finner vi även intressanta resultat angående frågan om vilka betydelser som partiklarna har. Hela 100 % av det undersökta materialet faller inom kategorin anmärkningsvärd betydelse. Detta kan förklaras genom Erikssons (1993) beskrivning gällande framhävande funktion.

Den framhävande funktionen pekar på att någonting är centralt i ett segment, och om då *ba* används som sekundär diskursmarkör tenderar partikeln att just framhäva någonting som är centralt eller anmärkningsvärt. Detta kan även appliceras på *ba* som anföringsmarkör, i och med att användningsområdet följer samma princip; en markering av en anföring är ofta en markering av någonting anmärkningsvärt eller centralt (Eriksson 1993, s. 85).

Nedvärderande betydelse uppträder i 33,2 % av segmenten, vilket är ett lägre resultat än vad jag förväntat mig. Det förväntade högre resultatet hade sin grund i själva kategoriseringsprocessen, där ett stort antal segment visade tendenser på att vara negativt laddade, vilket dock var svårare än förväntat att bekräfta. Vid summeringen visade sig dock denna förväntning obestyrt. Just kategorin nedvärderande betydelse tenderade att i flera fall vara svårtolkad, vilket kan ha bidragit till ett lägre statistiskt värde än förväntat (se vidare avsnitt 6.4).

Uteslutande betydelse uppträder enbart i 3,2 % av segmenten. Svensson (2009) beskriver denna kategori som relativt diffus och svårtolkad, vilket kan vara en bidragande faktor till att såpass få segment kunde registreras inom kategorin (Svensson 2009, s. 147).

6.2 Exempel

Utifrån Svenssons (2009, s. 147) kategoriseringar av partiklarnas diverse funktioner och positioner, presenteras härmed ett antal exempel från min undersökning på hur *ba* kan figurera i informellt skriftspråk. Segmenten har inte bearbetats eller ändrats på något sätt, vilket innebär att vissa av dem kan se lite egendomliga ut. Observera att kategorierna ofta fungerar parallellt, exempelvis som i det anförande segmentet '*och hon ba skitsurt: 'I am waiting for a taxi.* Här fungerar *ba* som anföringsmarkör och har anmärkningsvärd och nedvärderande betydelse. Bland segmenten där *ba* fungerar adverbialt finner vi exempelvis *Ska ba chilla lite.* Här fungerar *ba* som adverbial och har anmärkningsvärd och uteslutande betydelse.

6.2.1 Anföringsmarkörer

Först och främst granskas tre segment där *ba* fungerar som *anföringsmarkör*.

1. *Vi ba Micke ?*
2. *Mamma ba: - hämta verktyglådan under min säng .*
3. *Maken släntrar förbi och jag ba´ : " Jag måste hem .*

Dessa exempel på *ba* som anföringsmarkör är ganska tydliga; inget tvivel råder om att det är direkta anföranden som fokuseras. I exempel 1 anføres en fråga, alternativt anføres en utropande fråga, efter en specifik person.

Vad som även går att spåra i exempel 1 är att anföringen skulle kunna vara av förvånad karaktär. Detta beror dock på i vilken kontext anförandet befinner sig i. Exempel 2 och 3 är mer raka i anföringen; i exempel 2 anføres ett citat av beordrande karaktär och i exempel 3 anføres ett konstaterande.

6.2.2 Adverbiell funktion

Här granskas de segment där *ba* figurerar med *adverbiell funktion*. Även i dessa tre exempel är betydelsen ganska tydlig, *ba* fungerar här som en kortform av *bara*, i kombination med funktionen som sekundär diskursmarkör. I samtliga exempel skulle *ba* kunna bytas ut mot *bara* utan att segmentens innebörd skulle förändras.

1. *Kör på ba!*
2. *Ska ba lyssna igenom lite musik.*
3. *Ba så ni vet.*

Exempel 1 är av uppmanande och/eller uppmuntrande karaktär. Denna karaktär förstärks med hjälp av utropstecknet. Att *ba* används istället för *bara* förstärker även känslan av informalitet. Om *ba* uteslutits hade segmentet fått en mer kommenderande karaktär. I exempel 2 skulle *ba* kunna markera att någonting ska utföras först, innan någonting annat utförs: *Ska ba lyssna igenom lite musik (först)*. Om *ba* uteslutits så hade segmentet blivit mer konkret: *Ska lyssna igenom lite musik*. Exempel 3 har i huvudsak traditionell adverbiell funktion, men skulle även kunna fungera som markör för misstro, alternativt som markör för informativ kontext.

6.2.3 Anmärkningsvärd betydelse

Som avsnitt 6.1.2 nämner så förekommer *anmärkningsvärd betydelse* i samtliga av de undersökta segmenten. I och med att den anmärkningsvärda betydelsen är så frekvent väljer jag att enbart presentera två exempel, vilka visar hur den anmärkningsvärda betydelsen fungerar för *ba* som *anföringsmarkör* (1), respektive *ba* med *adverbiell funktion* (2):

1. [...] *jag ba aha en ny artist ?*
2. *ville ba säga hej [...]*

I båda exemplen framgår det tydligt hur *ba* framhäver den anmärkningsvärda betydelsen. Om *ba* uteslutits så hade det centrala i båda segmenten till stor del avmattats, vilket i sin tur hade gett dem mer likgiltig karaktär. Exempel 1 hade dessutom blivit mer formellt ([...] *jag: aha en ny artist ?*).

6.2.4 Nedvärderande betydelse

Den *nedvärderande betydelsen* var i vissa fall ganska enkel att kunna urskilja, i andra fall var den mer komplex. Här granskas först de segment där den nedvärderande betydelsen inte är ifrågasättbar. Det som kännetecknar nedvärderande betydelse är specifikt att någonting nedvärderande eller negativt i segmentet återopas. Följande tre exempel uppvisar tydlig nedvärderande betydelse:

1. [...] *jag ba Vafan görru ?*
2. *Man ba men döö*
3. *Jag ba "ahapp okej" , det var det.*

Exempel 1 anför en nedvärderande fråga. Kombinationen svordom plus fråga, tillsammans med anföringsmarkören *ba* bildar en tydligt nedvärderande språklig enhet. I exempel 2 kan både ordvalet *döö*, i kombination med ett anförande *ba* och utebliven specifikation av vem som anför (i form av *man*), peka på att segmentet är av nedvärderande karaktär. Att använda indefinita pronomen *man* istället för exempelvis *jag* (vilket hade blivit mer personligt) distanserar anföraren från själva anförandet. Om *man* hade ersatts med *jag*, eller om både *man* och *ba* uteslutits hade segmentet inte fått samma tydliga nedvärderande karaktär. Exempel 3 skiljer sig från exempel 1 och 2, eftersom inget direkt negativt ordval framhävs. Däremot talar kombinationen av övriga ord för att anförandet är nedvärderande. Segmentet är av besvikelseartad karaktär, vilket framkommer av *ba* i kombination med *ahapp* och *det var det*. Om *ba* utelämnats hade segmentet inte nödvändigtvis framhävt den nedvärderande betydelsen på samma uppenbara sätt; då hade snarare segmentet i huvudsak präglats av konstaterande karaktär.

6.2.5 Svårkategoriserade exempel på nedvärderande betydelse

Som ovan nämnt framkom även en hel del mer svårkategoriserade exempel på nedvärderande betydelse. Det som skiljer dessa segment från de övriga nedvärderande exemplen är att betydelsen är något oklar och svår att fullständigt kategorisera som nedvärderande. Tagna direkt ur sin kontext finns det egentligen ingenting som tydligt markerar att de skulle vara nedvärderande, om segmenten däremot noggrant granskas, går det att finna vissa tendenser som skulle kunna peka på nedvärderande betydelse. Följande tre exempel skulle kunna tolkas både som nedvärderande och icke nedvärderande:¹⁰

1. *Man ba nej ?*
2. *Dylan ba: " Get a room !*
3. *Man ba' men oiieh vad lyckligt lottad jag är , typ .*

I samtliga exempel går det tydligt att urskilja hur bristen på den fysiska kontexten gör segmentens innebörd något otydlig. I exempel 1 kan själva anföringsmarkören, i kombination

---

¹⁰ Se vidare avsnitt 6.4

med frågetecknet signalera att det kan röra sig om ett nedvärderande segment. Om frågetecknet exempelvis skulle ersättas med ett utropstecken hade den eventuella nedvärderande betydelsen tonats ner; då hade segmentet snarare kunnat tala för besvikelse. Dock anser jag inte att *nej* i kombination med frågetecknet ett tillräckligt uppenbart tecken för att segmentet, utan ifrågasättande, skulle kunna klassificeras som ett segment med nedvärderande betydelse. I exempel 2 ser vi ett klassiskt exempel på kodväxling, vilket skulle kunna vara en bidragande faktor till den problematik som uppstod vid kategoriseringen. Segmentet skulle både kunna ha en skämtsam underton alternativt vara nedvärderande. Här får inte *ba* som diskursmarkör lika avgörande roll för segmentets betydelse, utan har i huvudsak anförande roll. I exempel 3 skulle *ba*, tillsammans med *oiih* och *typ* kunna signalera att det eventuellt rör sig om nedvärderande betydelse. *Ba* agerar anföringsmarkör och reglerar tillsammans med *typ* att det som sägs antagligen är ironiskt. *Oiih* markerar här en överdrift för att förstärka segmentets ironiska innebörd. Om *oiih* och *typ* utelämnats hade segmentet varit befriat från tvivelaktigheter gällande innehåll av nedvärderande betydelse.

6.2.6 Uteslutande betydelse

Den *uteslutande betydelsen* var som ovan nämnt inte särskilt vanlig i mitt material, vilket som sagt även skulle kunna bero på att betydelsen i sig är ganska diffus. Följande tre exempel visar på språkhandlingar där uteslutande betydelse förekommer:

1. *Magnus gick ba rätt upp på scen*
2. *Jag ska nu ba däcka i min säng*
3. *vi ba chillar*

I exempel 1 har *ba* adverbial funktion men uttrycker i huvudsak uteslutande betydelse. Detta exempel demonstrerar relativt tydligt att segmentets innehåll skulle kunna vara en överdrift. Om *ba* inte hade infogats i segmentet, så hade tvetydigheten kring innehållets autenticitet inte heller varit lika påfallande. I nuläget är det oklart om Magnus verkligen bara gick rätt upp på scenen eller om han exempelvis tvekade innan, alternativt tog en omväg. Utöver segmentets uteslutande betydelse skulle *ba* även kunna markera förvånad eller stolthet. Exempel 2 fungerar på ett likvärdigt sätt som exempel 1 gör. *Ba* ger sken av att fungera adverbialt, *Jag ska nu (inte göra något annat än) däcka i min säng*, men kan i själva verket även markera att så inte är fallet. *Ba* blir en markör för vad som inte är skenbart i segmentet, exempelvis att personen i fråga gör något ytterligare än att just bara däcka i sin säng. I likhet med exempel 1 så är exempel 3 ett relativt påtagligt exempel på uteslutande betydelse. Här går det tydligt att se hur *ba* markerar någon form av överdrift. Om *ba* uteslutits hade segmentet blivit mer konkret, *vi chillar* (även om segmentets innehåll i sig är ganska diffust). I och med att *ba* har infogats så bortses allt annat som skulle kunna pågå i kontexten, än just den beskrivna aktiviteten.

Detta kan vara ett medvetet val; *ba* skulle kunna markera att någonting har dolts för mottagaren, exempelvis gör kanske deltagarna någonting som mottagaren inte ska få ta del av.

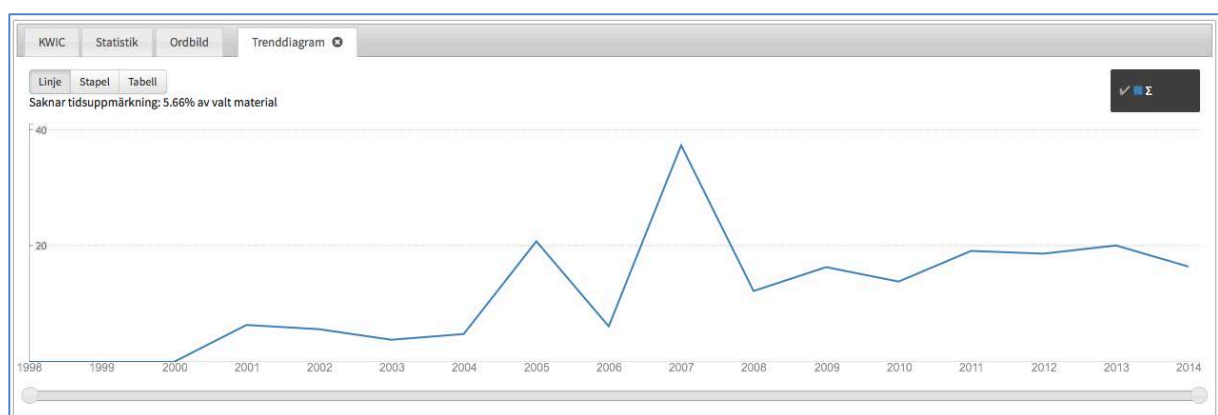
6.3 Användandet av *ba* som anföringsmarkör - en växande trend

Även om statistiken pekar på att *ba* som anföringsmarkör inom det informella skriftspråket inte är en lika vanlig företeelse som i talspråket, så är användandet trots detta på uppgång. Eriksson (1993, s. 92) vittnar i sin undersökning om en stigande tendens gällande *ba* i funktionen som diskursmarkör.

Tabell 2. Fördelning mellan *ba* med anföringsfunktion och *ba* med framhävande funktion i de olika materialen.

Kategorier:	E(1977–79)	U+S(1984–1989/90)
Anföringsfunktion	34	90
Framhävande funktion	70	28
Totalt	104	118

Om vi tittar på tabellen ovan som publicerats i Erikssons (1993) artikel går det tydligt att urskilja en förändring när det gäller *ba* i rollen som anföringsmarkör. Tabellen visar förändringen i förekommandet av *ba* med anföringsfunktion, respektive *ba* med framhävande funktion, från två olika material (Eskilstuna 1977-1979 respektive Uppsala och Stockholm 1984-1989/1990). I princip så har anföringsfunktion och den framhävande funktionen bytt plats med varandra gällande vilken som är mest förekommande, dessutom under ett såpass kort tidsspänn som 13 år. Erikssons (1993) artikel behandlar förvisso *ba* i talat språk och inte i informellt skriftspråk, men på ett allmänt plan går det ändå att urskilja en ökning i användandet av *ba* som anföringsmarkör. Om vi nu istället vänder blicken mot 2000-talet så kan vi se liknande tendenser.

sökning, som därav inte tar hänsyn till att det existerar fler bloggar idag än vad det gjorde för 14 år sedan (vilket naturligtvis skulle påverka antalet träffar).

6.4 Tolkningsproblematik

Det absolut vanligaste textmässiga segment som cirkulerade i mitt material var *Jag ba what?* (förekommer även i diverse andra olika varianter, med samma semantiska innehåll, exempelvis *Och man ba WHAAAT* . eller *och han ba - WHAT*). I detta exempel fungerar *ba* som anföringsmarkör och har anmärkningsvärd betydelse. Vad som dock är oklart är om exemplet har nedvärderande betydelse eller inte. Just denna typ av oklarheter kring kontextens modalitet var ett ständigt återkommande problem under arbetets gång. *Ba* kan här alltså både vara positivt laddat och nedvärderande, helt beroende på inom vilken kontext exemplet figurerar i.

Vad beror då denna tolkningsproblematik på? I skriftliga sammanhang utelämnas ofta stora delar av information, bland annat i form av fysisk kontext, vilket är en bidragande faktor till att flera av de undersökta segmenten blev komplicerade att tolka. Karlsson (1997) beskriver att denna typ av tolkningsproblematik kan uppkomma i informellt skriftspråk, som ett resultat av brist på *extralingvistiska signaler*. Med *extralingvistiska* signaler åsyftas grafiska tolkningshjälpmedel, i stil med versaler, skiljetecken och smileys, som skulle kunna likställas med hur rösten används för reglering vid tal (Karlsson 1997, s. 160). Även om denna typ av hjälpmedel är väldigt vanliga inom det informella skriftspråket (i synnerhet på webben), så präglades enbart ett fåtal analyserade segment från min undersökning av dem.

Vad som heller inte går att förbise är att flera av de analyserade segmenten är tagna direkt ur sin situation, kanske har de varit en del av ett större sammanhang som läsaren ej kunnat ta del av? I och med att Korp enbart presenterar ett utdrag ur en kontext så går en hel del information förlorad, vilket, i vissa fall, försvårar tolkningen av segmentets sammanhang. Karlsson (1997) beskriver att vissa svårtolkade textsegment tenderar bero på att segmentet oftast är en del i en längre kedja, som vid första anblick inte alltid kan urskiljas. Därav får inte läsaren en helhetsbild av det uttalade och vissa tolkningssvårigheter kan därmed uppkomma (Karlsson 1997, s. 144).

6.5 Skillnader mellan talspråk och informellt skriftspråk

Precis som statistiken i avsnitt 6.1.1 visar, har *ba* som anföringsmarkör en tendens att figurera mer frekvent i talat språk än i informellt skriftspråk. Samtidigt går det i avsnitt 6.3 att urskilja en ökande trend gällande användandet av *ba* som anföringsmarkör i informellt skriftspråk. Vad beror då detta på? Som avsnitt 6.4 fastslår så tenderar diskursmarkören *ba* i mitt material, att präglas av vissa dilemman gällande tolkning. Dessa problem skulle mycket väl kunna vara en

bidragande faktor till att *ba* som anföringsmarkör är vanligare i talat språk än i informellt skriftspråk. Att det ändå, på ett generellt plan, går att skönja en ökning i användandet av *ba* inom det informella skriftspråket, kan bero på att vissa extralingvistiska signaler i vissa fall används för att anpassa den skriftliga kontexten till mer vardagligt talspråklig text. Detta uppvisar dock inte mitt material i någon större utsträckning, utan kräver vidare forskning för att bekräfta.

Sammanfattningsvis kan vi därmed fastställa att det främsta som skiljer Svenssons (2009) material (talspråk) från mitt material (informellt skriftspråk) är skiftande täthet för användandet av *ba* som diskursmarkör. I övrigt fungerar ungefär *ba* under likvärdiga förhållanden i både talspråk och i informellt skriftspråk.

7 Diskussion

Den huvudsakliga konsekvens som överförandet av talspråk till informellt skriftspråk för diskursmarkören *ba* får är bristande tolkningssammanhang. Resultatet visar att *ba* i informellt skriftspråk har en tendens att vara mer tolkningsbart, oavsett om den huvudsakliga funktionen går att fastställa. Att tolka kontexten som *ba* figurerar inom, (gärna i kombination med andra ord och/eller diskursmarkörer) för att fastställa kontextens modalitet, blir på så vis exklusivt för

det informella skriftspråket. Detta kan tänkas bero på att mycket av den information som talat språk för med sig, i form av den fysiska kontexten, vid en direkt överföring till informellt skriftspråk går förlorad. För att väga upp för en bristande fysisk kontext krävs extralingvistiska signaler, vilket (i det material som jag presenterar) inte förekommer i större utsträckning. En annan aspekt på den tolkningsproblematik som cirkulerar kring *ba* i det informella skriftspråket, är att Korpus till stor del inte tillhandahåller kontexten som segmenten figurerar i, utan i huvudsak redovisar meningar tagna direkt ur deras kontexter. Detta skulle snarare kunna ses som ett systemfel, men påverkar likväl undersökningen negativt genom att skapa kontextuella luckor. Överföringen av talspråk till informellt skriftspråk påverkar främst *ba* som anföringsmarkör, men även till viss del *ba* med adverbial funktion. I de exempel som förekommer i avsnitt 6.2.5 fungerar samtliga förekomster av *ba* som anföringsmarkörer, men kräver en del tolkning för att kunna fastställa övriga funktioner och modaliteter, exempelvis nedvärderande betydelse. I avsnitt 6.2.6 fungerar *ba* i samtliga exempel med adverbial funktion, men liknande problem gällande tolkningen uppkommer (i detta fall gällande uteslutande funktion).

De funktioner som *ba* uppvisar i det undersökta materialet skiljer sig inte påfallande mycket från de funktioner som Svensson (2009) presenterar. *Ba* fyller i princip samma funktion i mitt undersökta informella skriftspråksmaterial som i Svenssons (2009) talspråkliga material, dock manifesterar sig funktionerna på olika sätt. Vad som även yttrar sig i mitt material är ett antal, vad jag skulle beskriva som, *interna funktioner*, som fungerar parallellt med de funktioner som Svensson (2009) presenterar. Några exempel på dessa interna funktioner är *konstaterande funktioner*, *kommenderande funktioner* och *insinuerande funktioner*. Dessa funktioner uppkommer ofta genom att *ba* kombineras med andra diskursmarkörer, alternativt andra ord med någon typ av framhävande funktion; detta för att skapa en övergripande förställning i ett specifikt segment, exempelvis en kommendering eller en misstänkliggöring (se vidare avsnitt 6.2.1-6.2.6).

Vi kan avslutningsvis se att *ba*, genom en grammatikaliseringsprocess, har genomgått stora förändringar. Partikeln, som härstammar från adjektivet *bar*, har utvecklats till adverbet *bara*, vidare till den framhävande funktionen *ba*, för att slutligen ha nått den anförande formen *ba*. I och med den digitala tidsålder vi lever i, där mycket kommunikation naturligt överförs från talat språk till informellt skriftspråk (genom exempelvis bloggar, sms, chatt et cetera), så kommer utvecklingen av *ba*, rent spekulativt, med största sannolikhet att fortskrida.

Om *ba* som anföringsmarkör fortsätter att öka i användartäthet inom det informella skriftspråket, så kommer ordet (eller kontexterna kring ordet) att behöva förändras för att fylla ut de tolkningsmässiga luckor som framkommer vid överföringsprocesser likt denna.

7.1 Vidare forskning

Likt ovan nämnt så är användandet av *ba* som anföringsmarkör en stigande trend, även inom det informella skriftspråket. I och med den tolkningsproblematik som denna trend dock för med sig skulle vidare forskning gällande extralingvistiska signaler, och hur dessa påverkar *ba* som

anföringsmarkör inom det informella skriftspråket, kunna vara av intresse; detta för att granska hur en eventuell utveckling av *ba* på så vis skulle kunna te sig.

Referenser

- Aase, M. (2010) Småordens olidliga skönhet. *Språktidningen*, 4/2010. Hämtad 2015-09-28 från <http://spraktidningen.se/artiklar/2010/04/smaordens-olidliga-skonhet>
- Borin, L., Forsberg, M. & Roxendal, J. (2012). *Korp - the corpus infrastructure of Språkbanken. I: Proceedings of the eighth international conference on Language Resources and Evaluation*. Istanbul. [tillgänglig elektroniskt: http://www.lrec-conf.org/proceedings/lrec2012/pdf/248_Paper.pdf]
- Eriksson, M. (1993). *Användningen av partikeln ba i ungdomars talspråk – ett fall av pågående grammatikalisering*. I: Wollin, Lars (utg.) *Studier i svensk språkhistoria* 3

- (Skrifter utgivna av institutionen för nordiska språk vid Uppsala universitet 34). Uppsala: Uppsala universitet. 85–98. Hämtad 2015-09-23 från <https://www.liu.se/ikk/medarbetare/leelo-keevallik/dokument/1.592046/Erikssonbahistoria.pdf>
- Heine, B. & Reh, M. (1984). *Grammaticalization reanalysis in African languages*. Hamburg: Helmut Buske Verlag.
- Hultman, T.G. (2003). *Svenska Akademiens språklära*. Stockholm: Svenska Akademin.
- Karlsson, A-M. (1997). *Kallprat på nätet: Om chattares kommunikativa kompetens och samtalsstil*. I Josephson, O. (Red.), *Svenskan i IT-samhället* (s. 138-163). Uppsala: Hallgren & Fallgren.
- Lindström, J. (2008). *Tur och ordning. Introduktion till svensk samtalsgrammatik*. Stockholm: Norstedts Akademiska förlag.
- Rosenkvist, H. & Skärlund, S. (2011). Grammatikalisering i nutid - utvecklingen av *typ* fram till 2009. *Språk & stil*, 21, s. 5-25. Hämtad 2015-10-12 från <http://lup.lub.lu.se/luur/download?func=downloadFile&recordOid=2223515&fileOid=2227297>
- Svensson, G. (2009). *Diskurspartiklar hos ungdomar i mångspråkiga miljöer i Malmö* (Doktorsavhandling). Lund: Lunds universitet. Hämtad 2015-09-02 från <http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:347666/FULLTEXT01.pdf>
- Wijk-Andersson, E. (1991). *Bara i fokus. En semantisk-syntaktisk studie av bara och dess ekvivalenter i nysvenskt skriftspråk*. Uppsala: Institutionen för nordiska språk vid Uppsala universitet.

Bilaga 1. Detaljerad skärmdump av Korp

3 av 198 korpusar valda — 136,69M av 9,16G token

Sökhistorik

Enkel Utökad Avancerad Jämförelse

Sök

även som förled efterled och skiftlägesoberoende

KWIC: träffar per sida: 1000 sorterar inom korpus på: förekomst Statistik: sammanställ på: ord Visa ordbild

KWIC Statistik Ordbild

Antal träffar: 2 286

Gå till sida 1 av 3 Visa kontext

BLOGGMIX 2006 (stödjer ej utökad kontext)

Alla ba " Oj mikaela du är gravid " jag ba " ah hur visste du det " jo jag har hört det från den h
Alla ba " Oj mikaela du är gravid " jag ba " ah hur visste du det " jo jag har hört det från den här personen och så vidare ... Så j
Tisdag - outfit Vit blus från Ba nana republic Skärp H&M, klippt av det & gjort extra hål så att det skulle passa till mi
n en go norrlänning som förklarar problemet så lystring alla Firefox användare: Tja Maria ville ba säga att för firefox användare finns ett tillägg som heter " IE tab " där man med en e
Ska ba " chayla lite först ... Läs även andra bloggares åsikter om softa, chillia, chayla, slang, P
Weeee, cash ba sådär ...!
eeh, det hoppas jag ... Binta: Men allvarligt, det kom fram en liten tjej till mig på sta "n, hon ba "; Heter du Binta?
Skriver din mamma blogg? " Jag sa aaa ... Binta: Ja, hon ba "; " aha, jag läste om att du hade spritflaskor som du hade ljus i och att du tycker du
Weeee, cash ba sådär ...!
Jag ba nej, jag laddar ner.
Jag ba nej!
ulle sälja till någon, och när de svarade så frågade jag om X var hemma, och han i telefonen ba " Näå, X dog förra veckan .. " Tjejen: Nej men Gud så hemskt!
Vi så här skulle stå utanför systemet och så kommer Henrik ut och ba : " This is fjortisfylla " eller nåt.
l8+ # 1: Man går ner på stranden med en katt, sen kastar man in katten i en grupp tjejer och ba : " Oj, det där är min katt.
Hphoppare 2: Ööh .. Hiphoppare 1: Så jag ba det är det också om man är kulturminister och inte betalar TV-avgift.

Korpus

Bloggmix 2006

Textattribut

inläggets titel: Veckans frågor! Vecka 39
stad: Sollentuna
inläggsadress:
<http://micahs.se/veckans-fragor-vecka-39/>
kategorier:
Föräldraskap och barn > Aktuella evenemang
Föräldraskap och barn > Allmänt och övrigt
Föräldraskap och barn > Företag och nätverk
Föräldraskap och barn > Graviditet
Föräldraskap och barn > Mammabloggar
Föräldraskap och barn > Spädbarn
Föräldraskap och barn > Tonårsbarn
Föräldraskap och barn > Unga föräldrar
Hälsa, sjukvård, handikapp > Aktuella evenemang